

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 8 kor

Fél évre . . . . . 4 kor

Negyed évre . . . . . 2 kor

Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyiltér petitsora 50 fillér.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolós szerkesztő:
ZRÍNYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:
STRAUSZ SÁNDOR.

Béke vagy háború?

Nemcsak a politikának elsőrendű fontosságú kérdése az, hogy vajon háborút, avagy békét hoz-e a jövőndő, hanem igenis fontos társadalmilag is az, vajjon a konszolidált, biztos alapokon nyugvó állapotokat a bizonytalanság, a veszedelem és félelem váltja-e fel? S ezért e percben azt hisszük, minden kérdés háttérbe szorul s előtérbe lép lángpallosává Mars, a hadak istene, hogy itélkezzen élők és holtak felett.

Hogy ellenfelünkől nem kell ez esetben megjednünk, az még nem biztosítja társadalmunkat azoktól a szélsőségektől, amelyek egy esetleges háború következményei. Mert éppen azért, hogy az ellenfél erőben gyöngébb a háborus izgalmak által csökken erkölcsi érzék, még jobban felbátorítva, erősebben fogja ketté törni azokat a korlátokat, melyeket a nevelés, a törvények s az emteri lélekben rejlő jó tulajdonságok előírnak.

Mindezek tehát olyan következmények, melyek előreláthatólag beállanak, mihielyt a háború kitör, lett légyen bármily dicsőséget hozó a magyar fegyvereknek.

S hol maradnak az anyagi veszteségek? A levegőbe lölt milliók éves hosszú során éreztetik kárhazatos hatásukat, amugy is gyenge hit-lünkkel teljesen diszkreditálják a külföld előtt.

Hogy a mi hit-lünk már most is minő, arról azt hisszük beszélni is felesleges; hiszen a legkisebb kereskedő, ki a külföldi cégekkel tart összeköttetést, jól tudja, milyen vonakodva, milyen nehezen nyujtják még a legkisebb hitelt is azok, kik régen szíves örömet bocsajtottak tiszser annyi értékű árut rendelkezésükre. Nem csupán az új vgrehajtási novella okozta eme hitelvesztésünkkel, hanem az évek óta tartó pangás, mely a kereskedelem s így közvetve az ipar rovására szeltében e hazában dühöng s mely szinte teljesen a tönk szelére jutatta az amugy is zsenge s a fejlődés kezdő stádiumában leledző eme életforrásainkat.

Most még csak egy háborúra van szükségünk s akkor valóban évtizedekre beteltük az ajtót magunk mögött; le kell mondanunk az előrehaladásról, fejlődésről mindaddig, míg ezt a súlyos keresztet ki nem hevertük.

Sajnos, most kell tapasztalunk azt, hogy e fontos és léteérdeünkbe vágó kérdésnél, nekünk, az adófizető polgároknak, de talán az egész magyar nemzetnek, kevés szava van s az fog történni, amit odafönn a legmagasabb körökben határoznak.

S éppen ezért nem nézhetünk nyugodtan a jövő elé, mert ott bizony idegen érdekek, a magyar érdekekkel ellentétben állók jönnek tekintetbe és senki, de senki sem fogja védő szavát miattunk kockáztatni. Így tisztán a véletlen bizonytalan jäté-

kától függ, hogy vajjon a belgrádi szerbek betörnek-e a magyar avagy bosnyák határon s lesz-e háború vagy sem. Azok kellő józanságától függ tehát egy szép fejlődésnek indult nemzet jövőndő boldogulása, avagy évtizedekre való visszavetése.

S bízhatunk-e abban, hogy az a művelletlen, a háborúban csakis előnyöket látó, kulturálatlan népsopredéktől felhízgatott s folytonos nyugtalanságban tartott intelligens szerb néposztály, elég erőt fog-e érezni magában ellent állhatni a fékevesztett izgatósoktól őrgyöngésbe hajszolt nép vak dühének s akarataának?!

Mi nem bízunk ebben, csak egyben: a Magyarok Istenében! Ez mindig velünk volt erzedéves multunkban s hisszük, hogy velünk lesz a jövőben is!

Alsómuraköz ünnepe.

A perlaki állami elemi iskolák huszonöt éves fennállásának és Tóth Sándor perlaki állami elemi iskolai igazgató negyedszázados működésének együttes jubileuma szép és meghatározó nemzeti ünnepség keretében gyűjtö össze Perlak és Alsómuraköz társadalmát.

Az ünnepély a perlaki róm. kath. templomban vette kezdetét.

Mise után az áll. iskolák tágas udvarán gyűlt össze az ünneplő közönség, mely Perlak összes hatóságait s minden társadalmi réteget egyesíté magában.

Az ünnepélyt a növendékek hymnusza nyitá meg, mely után Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő a következő nagyhatalú beszédet intézte a jelenlévőköhöz:

Igen tisztelt Ünneplő közönség!
Hosszú közpályámnak sok és szép viszszaemlékezése vertezi fel már szívemet nagy felindulások ellen; mégis úgy érzem, hogy azokkal az emlékekkel, melyek e percben lelkeket megszállják, nem bírok mély meghatottság nélkül beszámolni. Önök igen tisztelt uraim, kik velem együtt ösze borultak ezen negyedszázad alatt, kellőképen fogják mérlegelni kijelentésem erkölcsi tartalmát. Amde igen tisztelt ünneplő közönség, akik köztünk még csak gyermekek, akik köztünk még csak az élet küszöbén álló ifjak, azok nem látták a mai hatalmas iskola helyén azt a korhadat házat, melynek két sötétes, barátságatlan szobájában, összesen két tanító, alig ötven növendékkel képviselte huszonöt év előtt a perlaki állami elemi iskolát. Az első magdús áldással kelt ki!

A közkutatási kormány, a tanügyi hatóságok, vármegye és társadalom közérzése ellenállhatlan erővel tört céljához, hogy a már megismosodott Csáktornya mellé, Perlakon építtessék fel a magyar művelődésnek és érzésének alsómuraközi végvára. Az intézet vezetését egy ifjú tanító kezébe tettük, aki tényleg soha nem volt ifjú, mert a tanítóképző küszöbéről csakhamar nagy kötelességek és felelőségek forgatagába került. Hogy a zászlót becsülettel diadalhoz juttattuk, abban nagy része volt annak a törhetetlen buzgalomnak s a hivatásszeretlet ama nagy rajongásának, mellyel Toth Sándor igazgató a maga szép, de nehéz állását, huszonöt

esztendőn át, becsülettel betöltötte. A ma már tíz tanerővel működő állami iskola mellé gazdasági ismétlő iskola, ifjúsági egyesület, kisdodovodák, iparos tanonciskola szerveztettek. Elmondhatom, hogy ami Perlakon a magyar kultúra érdekében huszonöt év óta történt, abból Tóth Sándor igazgató emléke minden időkre ki fogja venni a maga méltó részét. Ennél a kijelentésnél ragyogóbb szónoklattel nem ünneplhetném az ő jubileumát. Lehet igen tisztelt ünneplő közönség a gondviselőstől szélesebb keretben nagyobb megbízatást nyerni; leset több hiúsággal s a szerencsés viszonyok ügyes kihasználásával fényesebb pályát megfutni: de a maga hivatásának tiszta és szent céljait csak annyi szeretettel, csak annyi készséges kintartással lehet szolgálni, amint azt Tóth Sándor cselekedte. A perlaki áll. elemi iskolák magas színvonalig fejlesztését, a muraközi népoktatásügy szervezésétbe historiai beillesztését, a magyarságnak érzésben és tudásban tett szolgálatait majd az utánunk következők fogják méltatni, kik nálunknál csendesebb vízekben evezve, több idővel fognak rendelkezni, hogy tekintetüket a multak alkotásaira szegezzék.

Reánk még sok munka és küzdelem vár!
Hála legyen érte a Gondviselőnek, hogy a megpróbáltatás időjében fakaszt erőforrásokat oly szívhez szóló példaköböl is, aminőt itt ünneplünk ma hatóságok, társadalom és kartársak. Lélekben velünk van grf. Batthyány Pál, Zalavármegye főispánja is, ki Wiesbadenből küldött tavoratában felkért engemet, hogy a perlaki áll. elemi iskolák huszonöt éves fennállásának s a muraközi oktatásügy derék és hűséges munkásának, Tóth Sándor igazgatónak, negyedszázados jubileuma alkalmból lejezzem ki az ő szívből fakadó üdvözlét az ünneplőnek, Perlak lelkes társadalmának és a nemes példán épülő tanítóságának. Midőn ő Méltóságának minden kulturális törekvéseinkre kiterjeszkedő, most is oly gyöngvéden s mindnyájunkat megtisztelően megnyilatkozó óhajátást tolmácsolom, engedjék meg, hogy az ő jókívánságaihoz hozzá fűzzem annak üdvözlötét, ki sok nehéz és verejtékes órában emelte igazgató úr lelkét enyhülettel a magyar kultúra örök eszméihez. Mert közpályámnak legedesebb gyöngyöségét képezi, ha mentora lehetek azoknak, akik felett hatalom adatott nekem. Midőn Önt a magam és a vezetésem alatt álló kir. tanfelügyelőség nevében legbensőbben üdvözlöm, kijelentésembe nemcsak a hivatalfőnök teljes elismerését, hanem azon ember háláját is zárom, kit igazgató úr mindenkor törhetlen munkásságának odaadásával és hűséges ragaszkodásával támogatott. Üdvözlöm Perlak hatóságainak és közönségének színe előtt, kiknek az állami iskola huszonöt évi fennállása alatt tanúsított áldozatkészsége, honszerelme s a magyar kultúraért égi lelkésedése, a muraközi népoktatás történetének egyik legfényesebb lapját fogja betölteni. Kiknek nemes társadalmi érényében igazgató úr huszonötévi munkássága mindig megtálatla a maga éltő gyökereit. Kérem a jó Istent, hogy igazgató urat a magyar kultúrának szolgálatában és a család tiszta erkölcsében egyaránt hűséges földi társának, kedves feleségének, nemkülönben drága gyermekeinek boldogítására, a muraközi oktatásügy díszére, mindnyájunk igaz örömére, a szeretet, munka és meglegedés áldásával még soká, igen soká eláraszsa!...

A perlaki áll. iskolák tantesztületének üdvözlötét Náday Ferenc tanító tolmácsolta

az igazgató buzgó tevékenységét méltató tartalmas beszédben és átadta neki a tan-testület pompás keretbe foglalt csoportképét. Ezután a fiú és leány iskolák nemkülönbön a kisedovodák növendékei mondták el könnyeket facsaró kedves köszöntőjüket, pompás virágsokrokkal halmozván el az ünnepeltet.

Az állami iskolai gondnokság és a kisedovodai felügyelő bizottság nevében dr. Tamás János áll. iskolai gondnoksági elnök, Tóth Sándor igazgató iskolai hatását és társadalmi tevékenységét méltatta az iskolai hatóság és közönség igaz becsülését visszautkröző megható beszédben. Hivatkozott rá, hogy mint Perlak nagyközönségnek és a gyermekeik hazafias és erkölcsi nevelésének sorsán csügghető szülők összeségének képviselői, egyben pedig mint a perlaki kulturális intézetek ellenőrzésére hivatott hatóság is legkövetlenebbül ismerik erőnyeit s érdemeit, mert hosszú időközön át nyomonkint együtt működött vele Perlak kulturális felvirágoztatásán. S így kötelességének ismeri rámutatni arra, amit Tóth Sándor igazgatói és tanítói működésében legszebb erőnyek és legnagyobb érdemek tart s ez az, hogy a szigorú és alkudni nem tudó kötelességtudásnak, hivatás egész körében, valóságos ideálja volt; hogy mint az intézet sok felelősséggel terhelt vezetője nem szavakban, de tettekben terjesztette az iskolán belül s az iskola falain kívül is a példa erejét s ellentétlenül hatalmát. Az igazgató személye és erőnyei előtt legteljesebb dicséretüknek és elismerésüknek zászlóját azon hű kívánsággal hajtja meg, hogy a gondjaira bízott és már egész emberöltőkre menő nemzedékek hazafias és vallás-erkölcsi vezetésére és nevelésére a jó Isten őt, a testi és lelki erők összességében igen soká megtartsa. Végül pedig felkéri, fogadja el életének kedves emlékeül az állami iskolai gondnokság és kisedovodai felügyelő bizottság hű elismerésének csekély, de igaz szívből jövő szeretetadományát, mely úgy neki, mint családja tagjainak juttassa mindenkor eszükbe a társadalomnak egy hivatását szerető magyar tanító iránt érzett örök háláját.

Ezzel az elnök átváltotta Tóth Sándor igazgatónak a jelzett testületnek gyönyörű adományát: egy ezüst babérkoszorút, szép telirattal és hatalmas nemzeti színű szalaggal.

A megható jelenet könnyekre fakasztja az ünnepeltet és a nagy közönséget s Tóth Sándor megindultságában csak hosszabb szünet után mondott forró köszönetet azért a szép erkölcsi jutalomért, melyben őt a hatóság és Perlak társadalmi részesítették. Igéri, hogy ezután is a marad, aki eddig volt; a magyar kulturának igaz és fáradhatlan munkása.

Miután még dr. Tamás János Perlak városnak ezen alkalomra adott ötven korona jutalmát a magyar nyelvben jeleskedő növendékek közt kiosztotta és az előjáróság áldozatkészségét megköszönte volna, a szép és a jelenlévők lelkeiben örök nyomokat hagyó ünnepély véget ért.

Az ünnepelő közönség újból találkozott a fehér asztalnál, melynél Perlak társadalmának s a vidéknek több mint másfélszáz tagja jelent meg.

Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő grf. Apponyi Albert miniszterre, dr. Tamás János grf. Batthyány Pál főispánra; dr. Zakál Lajos dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőre; dr. Szabó Zsigmond, Vugrintsits Nándor, Sipos Károly, dr. Reményi Zoltán, és dr. Grész Gyula

Tóth Sándor igazgatóra; dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő dr. Tamás János gondnoksági elnökre és dr. Böhm Sydneire, Ehrenreich Nándor dekanovoci lelkész az igazgató családjára, dr. Noszlopy Gáspár kir. közjegyző a hölgyekre, a kir. járásbíró-ságra és a főszoigabírói hivatalra, Tóth Kálmán, az igazgató fia, a tan-testületre és Perlak közönségére mondatk lelkes felköszöntőket. A lakoma alatt olvasták fel Zrínyi Károly képezdei igazgatónak, Szalay Sándor megyei tantestületi elnöknek, Margitai József Tóth Sándor egykori tanárának, számos iskolatársnak, tantestületnek és jóbarátának üdvözlő táviratait.

A vidám lakomát a perlaki cigány zenekar látta el szép játékaival.

Az ünnepelő közönség grf. Apponyi Albert vallás és közoktatásügyi miniszterhez és gróf Batthyány Pál főispánhoz lelkes üdvözlő táviratokat intézett.

Az önnepséget megelőző estén a perlaki tűzoltók rendeztek fátylós zenét Tóth Sándor igazgatónak, ki az egyesületnek husz éven át volt parancsnoka. Ezen alkalomból Zala József városi jegyző méltatta Tóth Sándor érdemeit a tűzoltóegyesület szervezése körül.

Zalavármegye a tüdőbetegekért.

A temetők ünnepén, halottak napján, a szegénysorsú tüdőbetegek szomorú ügye lép előtérbe. Mindenütt visszhangra talál a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület kérés jelszava: Asszonyok! Leányok! Jó lelkek! Kösetek a hallottaitoknak szánt koszorúba egy szál virággal kevesebbet a azt ajánljátok föl a halál pitvarában levő tüdőbetegek meggyógyítására.

Az országban mindenütt rendeznek a szegénysorsú tüdőbetegeknek temetői gyűléseket.

Nem sokból áll az egész. Négy, öt úri nő megbeszéli a dolgot. A temető bejárói elé tesznek egy ládikát, szekrénykét vagy kosarat. Aztán fölváltva őrzik s fölhívják adakozásra a közönséget. És a közönség a maga irtalomadományát oly szívesen adja erre a felebaráti célra. Bizony, ha a könyörületnek ez a munkája divatba jönne, nem 80 000 ember halna meg az országban, sokkal kevesebb. Ezekkel kevesebb.

Vármegyénk embermentő alispánja, a főszoigabírák, községi előjárók hatalmas segítséggel vannak vármegyénkben. Mintegy 200 gyűjtőtársoly van a községekben s a mai naptól azokba szintén gyűjtik az irtalomfilléreket. Csak aztán ezt a szent vámot senki meg ne tagadja.

Lapuunkban közzé fogjuk tenni a vármegyénkben s az egyes járásokban gyűjtött adományokról szóló jelentéseket. S örömmünkre szolgálna, ha az áldozatkészségnek az altruizmusnak tündöklő példáját a mi vármegyénk, városunk nyújtáná.

Igen kérjük olvasóinkat, közöljék velünk, hogy hol alakult temetői gyűjtő bizottság? És általában kérjük, hogy segítsük meg a derék egyesületet, mely a gyűjtőtől összegből elsősorban az életükért nála (és vármegyénk-ből is) esedező tüdőveszes betegekét gyógyítja ki, másodsorban új tüdőbetegeket gondozó házakat épít. Az ügy sikere hőlyeink kezeibe van letéve.

Győzelmünket hirdessék a fölszártított könnyek és a haláltól megváltott emberek hálalmája.

Politizáló táborig lelkész.

Nagy Magyarországon ilyen is akad, aki reverendája alatt nem fér meg a bőrében. Eljön magyar területre, hogy itt a magunk földjén ne azt csinálja, ami tulajdonképeni hivatása: hogy t. i. türelemre, felebbvalói iránt való tiszteletre s egyéb keresztény erőnyekre a kivézenyelt katonákat tanítsa, szóval őket vallásos alapon fegyelmezni segítse: hanem azokat Magyarország ellen izgatja!

A tényállás a következő. Mult kedden délelőtt a helybeli ulánusokat a róm. kath. templomba vezényelték, hogy ott az évenként szokásos prédikációt meghallgassák. Ez alkalommal zágrábi táborig lelkészük, akinek nevét nem tudjuk — ami egyébiránt nagyon is mellékes — a horvát haza s a horvát faj iránt való szeretetre azzal oktatta őket: hogy aki az ő fajuk s nemzeti nyelvük ellen tör — az az ő ellenségük, akivel minden alkalommal leszámolni kötelességük. Így van ez szerinte pl. Muraközben is, ahol a horvát nemzetiséget elnyomni, a horvát szót és érzést kiirtani akarják. Majd a császár jubileumára célozva, utalt a király 60 év előtti trónralépésére, amikor a függetlenségi harc során a magyarok a királyt trónjától megfosztották s más királyt akartak választani, amihez pedig joguk nem volt.

Hogy a tisztelt katonai lelkész úrnak mi a politikai hitvallása, azzal nem sokat törődünk; de az ellen határozottan tiltakozunk, még pedig a legerélyesebben: hogy ilyen hangokat, itt a magunk földjén, hirdessen. Először is öneki az ilyen dolgokhoz tisztára semmi köze. Foglalkozék a maga dolgaival a maga hatáskörében s hirdesse a szent ígéket, ami kötelessége. Másodsor, ha kedve van az ilyenekbe is belekontárkodni, tegye meg ott, ahol megleheti: tegye meg a maga hazájában, vagy tegye meg a — kaszányában — ámbár kötve hisszük, hogy neki ezt illi is megengedjék. Annál kevésbé engedhető az meg a tisztelt úrnak nyilvános helyen: a templomban, ahol a békeség szent hajlékában az ily kijelentésekkel a mi polgári hibeinket egyenesen megbotránkoztatja.

Mért nem csapott fel a tisztelt úr mindjárt modern Kapisztránnak — s mért nem rántott kardot a felüzelt ulánusokkal — a magyarok ellen, ha már tőlünk rossz néven veszi, hogy törvényadta emberi s isteni jogainknak itt e földön érvényt akarunk szerezeni? Bizony sejtelmünk sem volt arról, hogy mily veszély is fenyegetett minket a mult héten! Hiszen ez a vitéz páter egyszerűen kardélre is hanyathatott volna édes mindnyájunkat, amivel a vitás nemzetiségi kérdést ezen a területen egyszerűen s mindenkorra véglegesen meg is oldhatott volna: Muraköz ezzel egy csapásra Horvátországhoz kapcsolattott volna.

Miután azonban ezt a tisztelt feldpáter úr szerencsénkre megtenni elmulasztotta, Muraköz továbbra is magyar terület marad s mi magyarosítási munkánkat ezután is folytathatjuk. De a pályatévészett katonai lelkész úrnak mégis komolyan tanácsoljuk: ne jöjjön többel Csáktornyára politizálni; mert lesznek itt olyanok, kik ráfognak vigyázni s elsősorban a közigazgatási hatóságnak lesz majd a feladata, hogy őt itteni szereplésében a jövőben ellenőrizze.

Szép, ha az arra hivatott tényezők a hazaszeretetet s a hazához való ragaszkodást hirdetik és ezzel legszentebb kötelességüket teljesítik; de a hivattanoknak betörnek a feje

ha szélmalom-harcot folytatnak ott, ahol hallgatniok kellene.

Hagyjon tehát tisztelt páter úr a katonáknak békét; ne csináljon zavart ott, ahol mi magyar polgárok a katonaság és polgárság érdekében az áldásos harmóniát keressük és ápotjuk.

K Ü L Ö N F E L É K.

— **Esküvő.** Dorner Sándor helybéli bádigos ma délután 4 órakor esküszik örök hűséget az alsólendvai izr. imaházban Grosz Rózsika kisasszonynak.

— **Orvosválasztás.** Légrádon lemondás folytán megüresedett a községi orvosi állás. Ezt múlt vasárnap töltötték be, midőn egyhangulag dr. Weisz Adolf orvost választották meg.

— **Meggyilkolt kintornás.** E hó 17-én Rózsás Imre, zalaegerszegi illetőségű kintornás holttestét szörnyen eltorzítva találták meg a Dobronak-renkőci út között. A pontos és gyors csendőri nyomozás kiderítette, hogy a gyilkosságot ez alkalommal is cigányok követték el. Gyilkost s egész csomó cigányt sikerült elfogni s a tettes már be is vallotta bűnét, miután ruhái között a bűnjelkeket és a véres ruhákat megtalálták.

— **Ovodai közgyűlés.** A «Csáktornyai Kisdudovai Egyesület» a mai napon délután fél 3 órakor a kisdudovodában rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. A számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Az iskolaévi költségvetés megállapítása. 5. Ovodai jelentés. 6. Indítványok. Az egyesület elnöksége kéri a tagokat, hogy szíveskedjenek a közgyűlésen minél nagyobb számban megjelenni.

— **Az ipartestület köréből.** A «Csáktornyai Ártipartestület» előjárósága f. hó 20-án Tarsentyák Bódog ipartestületi elnök vezetése alatt ülést tartott, a melyen elnök előadta, hogy a műhelyvizsgáló bizottság jelentése szerint az 1884. évi XVII. t. c. 1731 §-a értelmében előírt vizsgálatok és ellenőrzések a kellő módon megtétettek mely alkalommal rendellenesség sehol sem tapasztaltatott, nevezetesen az ipartestületi lajstromok vezetése, a tanoncok iskolalátogatása, nemkülönben a műhelyek megvizsgálása s a gyári szemle a törvényben előírt szabályoknak eléggé megfelel.

— **Vörhenyjárvány.** A Csáktornyan mutatkozó egyes vörheny megbetegedések miatt a közigazgatási hatóság f. hó 19-től az állami polgári fiú- és leányiskolát, valamint az alsótokú iparos-tanonciskolát bizonytalan időre bezáratta. A tanítás a nevezett tanintézetekben szünetel.

— **Iskolalátogatás a vendvidéken.** Mint Zalabagonyáról értesülünk, e hó 12-én délután Alsólendva főszolgabírája a járás és körörróssal látogatást tett a népiskolában, meggyőződést szerezvén a gyermekek egészségi állapota felől. Ugy a főszolgabíró, mint a járásorvos személyesen beszélgettek a gyermekekkel, érdeklődvén a tanügy iránt meglepéssel hallgatták a gyermekek magyar beszédét.

— **Zsidahegyről** vesszük a hírt, hogy itt e hó 10-én Lovrencsics Iván konyhájának belseje kigyulladt s mielőtt nagyobb szerencsétlenség történt volna, a tüzet sikerült eloltani. Csupán csak a konyhában hízalt 5 pulyka és 3 kappan pusztult el a füsttől és melegtől.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Németh György felsőzállás-pataki állami elemi iskolai tanítót a dráva-egyházi áll. elemi népiskolához helyezte át.

— **A közig. bizottság ülése.** Árvay Lajos alispán elnöklete alatt folyó hó 13-án tartotta havi rendes ülését. Alispáni jelentés szeptember hóról: A rendszertelileg a vármegye területén működő csendőrség a büntető bíróságok hatáskörébe tartozó büntelt és vétség miatt feljelentett 242 egyént kik közül b nyomozás során előzetes letartóztatásba helyeztetett 35 egyén; a nyomozott büntető cselekmények legnagyobb része az ember testi épsége és vagyon ellen irányul, — mint feltűnő jelenségeket kell megemlíteni, hogy a vagyon ellen irányult bűncselekmények közül 29 egyén gyújtogatás miatt lett feljelentve. Kihágások miatt a kir. járásbírósnál 16, a közigazgatási hatósághoz 481 egyént jelentettek fel. Orvosrendőri hullaszemlélt 5 esetben teljesítettek, a halál oka 3 esetben öngyilkosság, 2 esetben baleset volt. A tüzeset száma 20, melyek közül a tűz keletkezésének oka 6 esetben gondatlanság, 5 esetben gyújtogatás, 9 esetben ismeretlen; a bejelentett összes kár 49291 korona, ebből a biztosítás által megtérült 25460 korona, marad fedezetlen kár 14831 kor. Amerikába szülő útlevél 4 egyén részére adtak ki; minthogy a fumei kormányzóságnak több ízben ideintézett lávirati megkereséséből arról győződött meg az alispán, hogy a vármegye nyugati részéből egyes útlevél nélküli kirándulók a fumei kormányzóságnál jelentkeznek útlevélért, a csáktornyai határrendőrséget ezen körülményre és hathatós ellenőrzésre figyelmeztette.

— **Hírek a városházáról.** Csáktornya nagyközség képviselőtestülete f. hó 22-én Petrics Ignác községi bíró elnöklete alatt a következő tárgysorozattal tartott rendkívüli közgyűlést. 1. A vízszentgyörgyi körjegyzőséghez tartozó községek képviselőtestületeinek megkeresésére határozatilag kimondotta, hogy az említett községekkel közös huszvizsgáló alkalmazására vonatkozólag az 54300. sz. F. M. rendelet alapján szövetkezni és nekik a közvágóhidat használatra átengedi. 2. Határozatilag kimondotta, hogy az 1895. július 1-én kelt 800000, továbbá az 1901. július 1-én kelt 300000 koronás ötven évre terjedő a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál fennálló kölcsöneit konvertálja, mert az ezáltal mutatkozó évi 7080 korona 53 fill. maradványra a laktanya körüli tetemes fenntartási költségek és a magas pótdóra való tekintettel elkerülhetetlenül szükség van. 3. A csáktornyai áll. polgári iskolánál latin nyelvi tanszék rendszeresítése tárgyában alakult végrehajtó bizottság elnökeinek átiratát örömmel vette tudomásul, az azzal áttett kérvényt magáéva tette és annak a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnál esetleg küldöttség útján átnyújtásához szervezendő küldöttségbe a nagyközség részéről Petrics Ignác közs. bírót kiküldte. Elhatározta továbbá, hogy ezen ügynek támogatására kir. tanfelügyelő úr O nagysága is felkérésék. 4. Trčka Radl Mária strmilovai illetőségű csáktornyai lakosnak Csáktornya község kötelekébe való felvételét 40 kor. települési díj lefizetésének kötelezettsége mellett kiltátsba helyezte. 5. Masztnák József és Tarsai azon kérelmüknek elbírálására, hogy a Rákóczi- és Deák-utca találkozásánál a tűzoltószertár melletti ívlámpa a Lóbl- és Masztnák-féle házak közé áthelyeztetessék

Tóth István, Morandini Bálint, Dr. Hidvégi Miksa és a községi bíróból álló bizottságot küldötte ki. 6. Weisz József uriszeki illetőségű szalócsonak települését 10 kor. települési díj lefizetésének kötelezettsége mellett engedélyezte. 7. Dobos Jeromos szijgyártó mester és leánya, valamint unokája illetőségét megtagadta. 8. A községi választók névjegyzékének újbóli összeállításához Petrics Ignác, Benedikt Béla, Horváth Pál és Kumermt Sándor előjárókból álló bizottságot küldötte ki.

Talált tárgy. Csáktornyan a Petőfi-utczában egy drb. férfi óra találtatott. Igazolt tulajdonosa a helybéli főszolgabírói hivatalnál érkeheti.

Hirdetmény. Csáktornya nagyközség előjárósága közhírré teszi, hogy az 1908. évi fegyveradó kivetési lajstrom a község-házán f. év október hó 23-tól 31-ig 8 napig közzszemlére kitétetett.

Hirdetmény. Csáktornya nagyközség választás alá nem eső képviselőinek névjegyzéke az 1886-ik évi 22. t. c. 33 §-a értelmében a járás főszolgabírája által kigigazítottván, az a község-háza 3-ik számú helyiségében f. hó 25-től—31-dik napjáig terjedő 5 napon át közzszemlére helyeztetett azon célból, hogy azt ott az érdekeltek a hivatalos órák alatt betekinthessek és ellene esetleg telebbezzéssel éthessenek. Az előjáróság.

Eljegyzés. Hirschmann Linka kisasszonyt (Csáktornya) eljegyezte Goldberger Arnold varázdini mészáros.

Itt a tél. Az idej abnormis száraz időjárásra ugyiltszik a tél rakja rá a koronát az ő korai beálltával. Alig vagyunk október második felében, máris erősen benn vagyunk a télben, akár máskor karácsonkor. Csak a hó csikorgása s a szánkok csillingelése hiányzik, a tél egyéb akvizícióiból minden megvan. Az emberek téli ruhában járnak, a kályhákban pattog a tűz, mintha januárban volnánk, vagy valahol a Kárpátokban laktánk. A hőmérő már egy hét óta a fagyponrt alatt áll; az ablakok egy-két reggel a múlt héten már jégvirágosak voltak; pénteken reggel Téliapó már hófehér szakállát is megrázta. Szóval itt a tél az egész vonalon s egyebek hiányában szomorú vizsgálatunkat mindössze a meleg szobára leszünk kénytelenek redukálni.

— **Kedélyes vacsora.** A kedélyes tekezők társasága múlt hélfőn tartotta meg ebben az évadban Cvetkovics Antal elnöklete alatt záróközgyűlést, amikor meghallgatta az elnök és pénztáros jelentését. Ez volt a társaság utolsó hivatalos találkozója, a téltre beszüntette működését abban a reményben, hogy a jövőben új erővel folytatja. A közgyűlést társasvacsora követte, ahol Cvetkovics Antal a tekeklub tagjait, Zrinyi Károly az elnököt, Benedikt Béla a társaság diszelnökét, Nuzsy Mátyást, Nuzsy Mátyás a társaság tagjait s utóbb a jó vacsoráért Horváth Géza vendéglős nejét köszöntötte fel.

Szerkesztői üzenet.

K. J. SZEGED. Mint látja az egyik versnek máris sorát ejtettük. Nem zárkozunk el egyéb közlemények elől sem. A fő azonban az irodalmi mérték mellett a rövidség. Lapunk két nyelvűsége miatt nagyon kell szem előtt tartanunk a külön magyar rész szűk terjedelmét.

JUBÉLIUM. Tárcaját még nem jelentethettük meg. Türelemet kérünk.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatekom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljiv list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to svaku nedelju.

Predplatna očna je:
Na celo leto . . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:
RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:
BEZENHOFER MIHALY

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SANDOR.

Nesreća uvjek po duplik dojde.

Zvunredno je ovo celo leto. Mrzlo protuletje, preveć vruće i sušno leto, kak se kaže, jesen bude kratka, zatëm se pak onda segurno, duge zime nadjati moramo. Sve neprilike nad človekom! Čelo leto smo se trsili, i neprestalno smo bili nad tēm, da si bar nekaj popravimo i pomoremo tam, gde smo jako kvarni bili, kaj nam je narav dotrgla. Već sve silje je pod lokotom, i svaki gospodar zna, kak dugo mu bude segnulo. Nego, ako bude duga zima, onda segurno bude moral jošjedenput svojega proračuna napravati, ar s tulikim siljem, kak smo samo letos nuter pospravili, jako s težka bude vun s hajal.

Već ve mora svaki gazda početi šparati i dobro si mora svaki preračunati, kak bude mogel vun shajati, da si nebi moral na protuletje posudjavati, ili pak potepsti. »Vre nekak bu!« Ovak navadno nešteri veliju. Vidite, vutom izreku je sve vaše mišljenje, čela vaša natura: lakoumnost, nemarnost, naprèpostavljena. Retko gda, da bi delali kaj, kaj ste si predi dobro premislili, nego onak: »kak Bog da.«

Na sve strane, svigdè ljudi jako dobro gospodariju, i trsiju se da uvjek bolje i bolje gospodariju, već i već pregospodariju, samo mi bi morali zaostati, na tak lepoj okolici ravno naše gospodarstvo bi moralo na menje iti! Vidite, kak dobro plaćaju talijani marhu; ve, da je fal marha, da domači človek samo gde šteri, gde šteri si kupi kakvo marše, i to samo onda, ako je predi kaj prodal; talijani pak sve pobereju i dost dobro plaćaju; kuliko je pak bude koštalo s stroškom skup, dok još na mesto dojde-

ju! Kak se njim splača! Najte misliti, da bi tam preveć krme bilo. Kaj bi! Pak tam je još više siromakov, pak vekši siromakov, kak tu, nego svi se trsiju, da si gospodarstva poboljšaju. (Nego meni se drugo vidi. Ja mislim, zato pobiraju tak jako tu marhu, pak samo lepu marhu, — im ste vidli, da su pobirali stare krave, telice, junce, bike nego sve tusto — ar lahko bi jim bilo za kratek čas potrebno čuda mesa, jako čuda mesa; mi smo pak k tomu tak galantni, da jim prez najmenšega zločestoga mišljenja damo, kaj njim je samo volja, kupiti, i kak očuju; a rada bi platili duplišnu cenu, bar—bar da njim prodamo, ar kak velim, ne tuliko na pleme, kak za guljaš pobiraju oni bolje tuliko lepo, tustu marhu.)

Kak dugo se mora nešči mučiti, dok do lepe marhe dojde, pak dok si gospodarstvo v red postavi. Zakaj bi onda pak najjedenput samo zanemari sve?! Trezen, razsvetljeni mora biti ve svaki človek, ako oče, da mu gospodarstvo postoji, pak da ne prepadne. Nego onda lepo i v obilju more živeti. I ovu zimu će svaki gospodar sam morat biti svigdè poleg, da mu nebi račun na bok z išel. Ako je i vučen nešči, da doma ostavi svoje, svoju družinu, najgospodariju poleg navade, od toga se lahko more, i mora se odevčiti, ar bi se drugač segurno prevaril, i svoju lakoumnost potlam klel.

Poleg ove velike nesreće, da je svega silja jako malo zraslo, je opet velika sreća, da je vina pak jako čuda obrodilo, tak, da goričanci komaj moreju dost posude zmoči za mošt. Naše ljudstvo ovak i onak rada ide v krčmu; da imaju čas, svi su tam. Već neštere žene rajši sediju po večera v krčmi, kraj kupice, pak slušaju bormeš ne

jako koristne spomene ismejeju se svakojakoj prevzetnosti, kaj se tam dostput i skorom uvjek dela, neg doma kraj kolovrata, pak bi si slušale dečicu, kak se vučiju. Doma nevoščiju, ili nedopustiju švrtiti, v krčmi pak na kurune potrošiju. Kaj bude pak letos, da je must tak fal?! Ja se bojim, da će se ljudstvo još bolje pokvariti, k tomu vezda, da bi je jako morali špariti, i jako bi morali reda držati pri gospodarstvu, poleg vina, i poleg mulatšagov budu si nešteri gospodarstva jako zapustili, lahko potepili. Kuliko ljudi se bude zadužilo, ne zato, da je silje slabo obrodilo, nego zato, ar bude fal vino. Za ljude je uvjek sreća, ako je drago vino; onda menje potrošiju. Vino je ne tak, kak druga hrana; da što poje na primer za 40—60 fillerov kakve hrane, to mu je dost i više nebi potrošil, makar kak fal mu se vidi. Nego vino, o to je čisto što drugo! Zeme si kupicu, za čas pol litra, na zadnje mu već na litre nosiju. Pak vino bi nešteri neprestalno trošil na dneve, makar zna, da si stēm zdravje pokvari, i svoj život prekrajši. To će biti to kaštiga našim ljudem, od štere nas Bog čuvaj.

Jesenska krma.

Kak svi dobro znamo, letos je malo krme zraslo, osobito sēna. Otava je već bolje platila; detelice, kak prava tak turska su jako lepe bile. Vnogi gazda si je spravil v jesen tuliko krme, da se nebu bojal zime, s čim bu prehranal marhu. — Ali proti svemu tomu itak bu dobro spomenuti s par rēčmi, vu čem si moremo još pomoći, bolje rekuć, kaj je zvun otave i detelice dobro za spraviti.

Koj ima dosta krme, naj se nežuri z

Z A B A V A.

Siromaška grinta.

Ako se nebi poštuвани kraljeski sud od stari bab tulko brigal, onda niti Remete Bolta za jedno kaplo se nebi bil čudil, da su pre sudo na tulko znati željni.

Jerbo kad su Remete Boltu pri sudo pitalji kaj se već i mora pitati, kak se zovete? da kulko lét imate? kakve ste vere? luteran ili kalvin? to još poleg Remete Bolte miselji, je znal sve odgovoriti alji, kad su ga zapitalji kulko dece ima, stēm pitanjem su ga zmēšalji.

— Da kulko dece imam? — je opetuvall Remete Bolta to pitanje — poštuвани kraljeski sud, dece imam vu broju dosti.

— Zato ipak kuliko je to vu broju dosti, pita predsednik serdito.

— Kuliko? — čohla se poglavi i za vuba se nateže Remete Bolta, prosim samo pomalji, taki budem povedal. I počel je brojiti.

— Naj prije Barica, onda se rodil Tomek, Lacek, Miškec je vu Bosni.

— To bude jako dugo terpelo veli predsednik.

— Ja potrebujem da kraleski sud posluša veli serdito Remete Bolta, — ali ja si nemrem pomoći ako mi je bog tulko dece dal kaj je nemrem tak dugo pèbrojiti.

— Povećte Remete kulko imate svi skup iz jednom rečjom dece?

— Sve skup? — tvrdo si je mislil Remete, iz trema vnukeci skupa?

— Vnukece pustite vum.

— Ali i vnukece ja hranim z veseljem.

Barica je vumrla.

— Bog ji dej pokoj veli predsednik vu oči gazdi, vi samo povećte kulko imate prave svoje dece.

— Remete Bolta se opet čohlja poglavi i za brado se nateže, komaj je stolkel, poštuвани sud okoli petnajst, sedemnajst, dece more biti.

Pak je Remetio leži bilo da je i te rēči stolkel.

Ali gospoda su još né bila zadovoljna iz ovimi rēčmi.

Pak zasigurno neznate povedati kuliko dece imate pita predsednik?

— Či dopusti poštuванні sud, ja idem dimo ženu budem pital ona sigurno zna kuliko imamo dece sve skup.

— Odvud nemreće oditi dimo velji predsednik iz veseljem.

— Ali ako tu stanujem pri susedo odmah tretja hiža je. Gospon hajduk dobro znadu itak gde stanujem.

— No dobro je — veli predsednik — onda naj ide hajduk.

Ferko, itte, pitajte od Remete Bolte poštnu tovarošicu, kuliko dece ima sve skup?

Hajduk se obrnul i odišel je.

Remete Bolteka su pak dalje spitavalji. Imate imētku? misli vu sebi, kak da bi zaistino stanujući bogat človek bil, gdo nebi imel imētku.

njom, naj ju nerezleplje, kajti do lépi pe-
nez dojde na protuletje ako bu imel kaj
na pijac postaviti. Svakomu gazdu, makar
ima vnogo ili malo krme, preporučamo,
da naj spravi sve zvrta i z polja v sranjbu,
kaj je za lranjbu. Med ovo spada sve ze-
lenje: kak repina cima, a na vrtu cima od
mrkve, petrozolja, zeljovo listje, z jednom
rečjom sve, kaj marše rado poje, dok je
zeleno. — To smo do ve največput zeleno
pohranili, a jedna stran je došla na gnoj,
ili ju je gazda podoral.

Osobito répne cime dobiju ljudi čuda,
s zelenom cimom nevpaju jako hraniti
kajti se marše rado od toga napuhne. —
Da nam nedođe niti najmenjša stran pod
kvar, činimo sledeče:

Skopajmo dva metre široku i jeden
meter gluboku jamu. A dužinjav visi od
toga, kuliko je cime. — Na dno posipimo
pleve ili listje. Na to namečimo jen red ci-
me i za tim dobro zgazimo. Onda opet
drugi, tretji, četrti red, tak dalje, dok nesto-
ji cima ober zemlje na jen ili poldrugi me-
ter. Onda složimo cimtu tak, da bu kup
odzgor krovu spodoben. — Na to dënimo
slamu ili kuruzinje, a zatim zamečimo sve
okolo zemljom i na to pol metre debeloma.
Ako bi po vremenu poknje nastale na
zemlji, to moramo odmah zaphati, s jednom
rečjom moramo paziti, da nigdi nedođe
zrak do cime.

Tak spravljena cima more stati do
ranoga protuletja. Ako očemo s tim hraniti,
od kopamo tuliko zemlje, kuliko očemo
vun zeli na pr. pol ili jeden meter, a onda
opet zamečemo.

Isto tak moči i drugo zelenje. — Dra-
ča i svakojačke trave, ako je sila, — ta-
kaj moremo zahasnuvati.

Kuruzinje je bolje na sečku zrezati,
i onak hraniti s repom.

Gorični gazdi jako dobro moreju za-
hasnuvati tropine, přém, ako z vekšega
zeberemo vun ozobke, tak da samo koža i
zrnje ostane. Tropine je moči pohraniti, da
su friške, i kaj se za žganjaru ostavi. —
Od triškoga tropa 2 i pol kile računamo
na dën na jednu marše, a več jenput sku-
hanoga tropa do 12 kil. — Tropine more-
mo spraviti ili v kad, kak zelje, zgazimo
dobro i odzgor nalějemo tuliko vode, da
zrak nedođe do njega, ili ako ga čuda,
spravimo ga tak, kak repinu cimtu, v jamo,

samo glavna stvar je to, da se dobro zga-
zi i dobro zameče, da čim ménje zraka
dojde do njega.

Sila grada tere. — veli jedna poslo-
vica. Koj se s tim brani, da strži marhu,
on se istina réši nevolje i još do penez
dojde, ali kak dugo bu to trajalo? Na
protuletje niti penez niti marhe; ne ga kaj
zapreči i onda idi k susedu prosit za ovo
za ono. Kak je to vugodno delo, to svaki
dobro zna, koj mora za foringom hoditi.
Zato se moramo braniti proti nevolji tak,
kak je moči. Nekaj od jednoga, nekaj od
drugoga i mine zima a marha nam osta-
ne. Pomori si čovek sam i Bog ti pomore!

KAJ JE NOVOGA ?

— **Statistika.** Kak »Statistikai Ha-
vi Közlemények« zване novine pišeju, le-
tos, augusta meseca se v celim orsagu na-
rodilo 62 jezere i 61 dece. Vumrlo je on
mesec 36 jezer 462. Tak ostalo jih je 25
jezer 5 sto 99.

— **Zizi bambula.** V Parizu kažeju
ve v jednom zverinjaku jedno dëte, kojemu
je otec gorilla (najjakša jopica na svëtu)
a mati jedna črukožna žena, néger iz Af-
rike. — Dëte je v obrazu čista k jopcu
spodobna a drugač ima sve kotrige tak,
kak druga deca. — Zove se Zizi Bambula.
Ve od svih stranoh hodiju doktori pregle-
dät ovo čudno dëte, za koje neznaju, jeli
je dëte ili jopica; jeli detečja jopica ili
jopičino dëte.

— **Vřeme** Ov tjedan se je na nag-
loma preobrnulo vřeme. Čëta jesen je bila
lépa, suha i topla. A ove dneve je neočeki-
vano takva zima zavudrila, da Bog nedaj
vun ili v jutro bez zimškoga kaputa. Po
prst debeli led se vidi na vodi. Osobito v
tork jutro je bila takva zima, kak da niti
nebi bili v oktobru nego v sred decembra
da imje visi po drevju. K tomu tak ošter
sever puhal, da je čoveka tijam pri srcu
zeblo. — Sunce se stopram okolo desete
vure porinulo vun z med gustih oblakov,
ali kak da bi se vtekali traki s ostrim
vetrom, šteri bu jakši, jen i drugi se boril
nekak od polднеva, onda se malo nekam
veter skrill pred suncom, koje isto tak svë-
ti, kak sred augusta, ali traki su zgubili
več svoju jakost, netopiju več tak, kak pred
par tjedni, da se čovek v sëncu vlekell

pred njimi, tak je bilo vruče. Od se dob-
bumo se više zime vživali kak toplote.
Jesu mësta, de se več belec pokazal Kak
jedne novine pišeju v Mármrosszigetu je
v pondeljek čëli den sneg curel. Sve gore
su snegom pokrite. — Z Felsövissó pišeju,
da je tam v pondeljek čëli den strašno
grmelo i bliskalo, a za tim se tihi deždj
spravil. Za deždjom mrzel veter i viher
puhal i v jutro su več pet centimetrov
debeloga snega našli. — Isto tak pišeju z
Kézsmárka. Tam je čëlu noć curel snëg
A v Galiciji več više dnevoj ide snëg.
Zato je pri uas tak zima.

— **Malo je lagvov.** Hvala Bogu, letoš-
nja bratva je tak obilna, da na mestah su
v tak velikoj sili za lagve, da strašno. Jesu
gorični gazdi, koji su presiljeni mošta čëz
više dnevoj v kad držati, kajti nemreju
dojti do lagvov. Ve odredilo ravnateljstvo
državne željeznice, da prazne lagve niti na
njednim stacionu nesmeju zadržati, nego
se odmah imaju poslati na mestu, kam su
poslani.

— **Koja je muža zaklala.** Blizo
Petervara su vlovili ove dneve jednu Lud-
vig zvanu baronicu, koju s tim polvarjaju,
da je svojega staroga, betežljivoga ali jako
bogatoba muža zaklala. — Baron Ludvig je
ovo leto si zel za ženu svoju sobaricu i
koncem augusta več je mrtev bil, — i to,
s naglom smrtjom. — Po smrti njegovi su
počeli sepetati, da je mlada baronica zakla-
la staroga muža, da čim predi dojde do
njegovoga velikoga imetka. Šepetali su i to,
da je baronica jošće za njegovoga življenja
zaljubljena bila v jednoga težaka, koj je vu
fabriku hodil delat. To je došlu v glavu i
redarom, koji su počeli paziti, jeli je istina,
da baronica ima kaj težakom. Ovoj iztragi
je to bil konec, da su v subotu dva tjedna
baronicu prijeli. Baronica je probala najpre-
di obhitiiti jednoga redarskoga službenika,
ali da je vidla, — da nikaj nemre z njim
skončati, povedala je sve. — To taji, da bi
pajdaša imela, ali redari su zato prijeli i
težaka, makar veli ona, da je težak nikaj
ne kriv. — Baronica je pripoznala, da je
baronu dala v hrani čëmera, od čësa je na
nagloma vumrl.

— **Jezero korun za jeden tanec.**
Grof Nako Šaudor, fiumečki predstojnik je
ove dneve išel pohajat svojega prijatelja v
Zsombolju, grofa Csekonic Andraša. Na

— Imam nego da imam imëtka i kak
lépoga, onda su ga dalje spitalvalji. —

Za vřeme je došel hajduk nazad i a-
vil jr, da Remete Bolta devetnajst dece
ima.

— Kaj? — čudil se je i sam Bolta
— na to sam né mislil, niti nebi veruval,
onda sam od prve tovarošice decu né dob-
ro računal.

— Sigurno da je hajduku predsednik
veruval da kuliko dece ima i odmah je
rekel knjigevoditelu — Izvolite zapisati :
broj dece devetnajst.

I sud je dalje tekell. Remete Bolta je
nekoga zjezikom ogrdil i živane namëtal i
vezda se fiskaljuši nad tëm svadiju, i pre-
mišlavaju i sudijo jeli je on drugi nepoš-
ten človek ili né.

Dvě vure dugo je sud tekell, i onda
su vum spëklji, da Remete Bolta trideset
forinti mora platiti stroškov.

A sada je on drugi suda dobil.

Ali Remete je né imel s këm platiti
stroške jerbo je klomo siromak človek bil.

Onda je sud prešel i više né bilo potrešno
spitalvati Remete Bolta si je četiri rokenoge
pogledal i odskuljal se vum.

— Fiskaljuši koji su se prije za lasi
skorom natezalji, onda su se stiha počelji
spominati, kak naj bolši prijatelji. Pitalji su
jeden od drugoga kaj je novoga? kak su
žene i. t. d. kakse več spametni ljudi zna-
ju spominati.

I gospoda sudci su par reči potrošilji
iz fiskaljuši i prav su se od siromaštva i
bogatsva spominalji, samo se doriva nuter
u sudišće mesta Remete Bolta gde su se
gospoda uprav najlepše spominale, i veli.
Ja potrebujem od poštenog suda — počel
je larmati onak po negdašnjem né je dob-
ro. falinga je pri sudo, suda je treba dru-
gač prepisati. Tak? — čudil se je njegov
proti fiskaljuš.

— Treba prepisati suda, ako velim
strašno je počel kričati Remete Bolta —
jerbo né je bilo dobro povedano, hudo je
devetnajst dece zapisano.

— Kaj vi znate proti tomu veli serdi-
to predsednik, nerazumno človeko, več
je bilo pitano kulko dece imate.

— Dobro je poštuвани sud, ali da se
je več on broj premenil.

Ravno tu vu ganjku pri obloko sam
ravno čul da mi je žena opet u postelju
vjëzla. Več se je i réšila hvala bogu, več
je je né devetnajst dece nego više.

— Nego dvadeset je zmigal predse-
d-
nik. —

— Kaj bi dvadeset — žuril se iz od-
govorom — kajpak dvadeset i jeden, istina
poštovani sud, prosim onoga suda popraviti.
Gospoda su se samo pogledala.

Niti jeden je néznal, kaj bi rekel Re-
metijovi familiji i dvojkam.

— Samo je jeden fiskaljuš odprl svo-
ja vusta i onak kak je i višeput znal re-
ći, rekel je dobro glasno Remete Bolti.

— Siromaska grinta.

Spisal:

Vicsár Ferencz Komárváros.

valkanskim štacionu se zišel svati, koji su peljali jednoga srbskoga para na zdavanje — Bili su svi jako dobre, široke volje, — kak se i to šika za svata. Grofu se to jako dopalo, i zato je prosil, da bi pesal mladi par pred njim srbski narodni tanec, kolo. — Mladicki su k tomu zdrage volje pristali, počeli su plesati pred njim. Na zadnje je grof Nákó jednu jezerku dal zaručnici, koja je na to do vuh začerlenila nekaj od srama, nekaj od radosti. Isto tak su začerlenile onda i njene pajdašice, ali ne od radosti, nego od samoga žutoga — jala.

— **Vun su ga hitili z cuga.** V Ameriki, Detroit zvanom varašu, de ga vnoo magjarov, se pripetile ne zdavnja, da su trideset ljudi pogodili, da bi išli jednu željeznicu delat. — Med njimi je bil i Tamaš Andraš za kojega svi veliju, da je miren, pošten čovek, koj se niti muhi nevupa zaumeriti. Da je došel posebni cug po nje, bili su već svi pijani, samo Tamaš Andraš nē. — Nutri v cugu su se posvadili i jen na drugoga išel od velike pijanščine. Tamaš je na to med nje skočil, i počel je tišiti i miriti. Ali na svoj kvar. — Kajti pijani težaki su ga pograbili, najpredi desetput vpičili, a onda pak vun hitili z cuga. — Siromak odmah je vumrl.

— **Papir z kocenja.** Z Wašingtona pišeju, da su tam kemikeri, koje i ondšnji korman podpira, z kuruznoga kocenja napravili papira. — Ako je to istina, onda bu za kratko vreme papir na pol tuliko koštal, kak ve.

— **Pomorjena familia.** Z Pétervara javiju, da su v Tiraspolu na strašni način zaklali jednoga Kogan zvanoga židova, — trgovca, njegovu ženu, dvanajstero dece i dva sluga, — tak svega skup šestnajst.

— **Senja male pastirčice.** Med Bácsföldvár i Óbecse stacioni se pripetilo, vuni na željeznici, da je jedna 8—9 lét stara puckica, koja je pasla guske, zaspala ran med šinjami. — Najslajše je senjala, da je ober nje odružil cug, bez toga, da bi i kaj biio pucki. — cugšfirer je videl pred cugom nekaj črnoga, i zafučnlul je, ali kajti se stvar ne genula, mislil je, da je kakva živina. Ali zato je zapiral, nego cuga je već nē mogel zastaviti, da nebi bil prék išel pucke. Zadnjega vagona lanec, za kojega se prikapči drugi vagon, je doli visel i malo postrugnul pucku po nogi. Na to se prebudila. Željeznički službeniki su odmah doli sposkakali z cuga i s veselim srcem vidli, da je pucki nikaj ne. To je bila sreća malo pastirčice, kaj se ne prebudila, da je cug ober nje ružil.

— **Pijan na drugi svét.** Iz Zsombolje pišeju, da se tam Progaric Ege, željeznički činovnik strašno napil, i onda onak pijan obesil.

— **Ljubav i coprija.** Jedna siromaška puca je do vuh bila zaljubljena v jednoga dečka. Ali nečemurni legénj je niti čuti nē štel od toga, da bi se s njom zdal. To je preveć rezzalostilo devojku. Jedna stara baba, zašašurjeni kramp je zazvedil kaj peče pucu, zato njoj je dala na znanje, da ujoj ona zacopra, kaj bu dečko drkal za njom, ali drugač nē, ako njoj prikáže za to dva oringline i na radaš plati deset forinti i da si doli zrezati lepe, žute, duge lasi. Puca je z svemu privoljila. A baba je prodala njene lasi jednomu barbiru za dobre pēneze. A kaj je najčudnovitešega vu stvari, da je to ne kakva zalupana selska mužača napravila, nego vučena frajčica: nadalje da je coprija itak hasnila,

ne zato, da bi morebiti dečko bil za copran, nego došlo mu je vu vuhu, kaj je včinila sobom ta frajčica od velike ljubavi prama njemu, to mu je tak leglo na srce da si nju za ženu zēme — morti.

— **Kuliko kuruze je zraslo.** Poleg izkaza zemaljskoga ministra je pri nas v Magjarskim letos 64 jezer 727 mekot kuruze bilo posejano, na kojih je zraslo 5 sto 36 jezer 600 metercentov kuruze, ta na jednoj mekoti po priliki 8 metrov 29 kil. A lanjsko leto je zraslo 5 sto 49 jezer 6 sto 38 metercentov kuruze, tak jezero tri sto 38 metercentov više, kak letos.

— **Malo je krme.** Veraš težko bu letos marhu čez zimu prehraniti, kajti je strašno malo krme. Sreća, da je jesenske krme vnoo zraslo, drugač bi v strašnoj sili bili naši gazdi. I Horváth István iz Felsőlakosa, si je štel malo jesenske krme spravili, i da mu ne zmenjka krma, odišel je na Sömen Istvan arendatora zemlju, i od nesel ž nje 16 kupcov turske detelice. Samo to je bēs, kaj za to i žandari očuju znati, i ve se svaki dēn nadja da mu dojdou žandari na grunt šarcat krmu, i more biti, da su mu već pomogli nju premetati, kaj se ne zvuzgala.

— **Zgorel je.** Ban Istvana štala v Barabászegu se ove dneve vužgala i zgorel je nutri Paiš Károly, 26 lét star sluga s dvēma konji skup. — Pais se predi jeden večer do ranoga jutra zabavljal svojimi pajdaši. Već su bile četiri vure v jutro, da se dimo dokotural pijan, i najenput v štali išel, našgal lampaša i počel je hraniti. Za čas vužgala štala, — najpredi z nutra tak, da je celo stanje v jednomu plamnu bilo. Moguće, da je dečko zaspal, i tak se zadušil, i to more biti, da je od velikoga dima nē mogel najti vrata. Da je štala zgorela, onda su i njega našli svega zgorēto a poleg njega dva konje, isto tak zgorēte. Zvun štale je zgorel jen škedenj i vnoo krme.

— **Ljubomor.** Ov beteg je posvadil dvē zene tak, da su se skorom vmrtvile. Burka Marija z Alsónemesapátija i Njari Janosova žena z Telekeša su obedvē zaljubljene bile v jednoga dečka. Dečko je bolje držal s Burka Mariom kak s ovom drugom, i zato se je zdal ž njom — pod vrhom i živeli su kak muž i žena. Jen čas je mir bil med njimi, dok je nē došla med nje Nyári Janosa žena, i počela njega s mastnimi i sladkemi rēčmi vabiti k sebi. Dečko je poslušal na sladke rēči, ostavil Burka Mariju i odišel k Nyariovici. Burka Marija se ve žalovala, gukala za svojim zgubljenim. I da si srce nadomesti, odlučila je vu sebi, da grdo zbije vršnjakinju. Znala je, da ova večkrat dojde v Zalaegerszeg, zato ju je čakala na pijacu skorom svaki dēn. Toga dva tjedna, jen tork je došla vu varaš i ran pred jednom šparkassom su se zišle. — Odmah je nabrupila na nju, tukla ju je, bila, nacukavala za lasi i nazadnje je jednoga noža štela porinuti vu nju. Ali na to su skočili med nje drugi ljudi, koji su odmah zvali redara, i ov je obedvē grlice peljal sobom pred redarskoga kapitana.

K tomu spodoben dogodjaj se pripetil v Egerszegu med Segesdi Jožefa i Horváth Jožefa ženom. Ove dve su se već zdavnja srdile, i većput je nastala svaja med njimi. Ove dneve su se opet zišle na pijacu; rēč po rēči, i za čas su se već cukale kak kotli. Kitu ima jedna i druga, zato su se za ove cugle nacukavale, dok je nē došel

med nje redar i sobom odiral pred varaškoga kapitana.

— **Samoubojstvo.** V Zalafüzesu se jedna Horvat Mari zvana, 18 lét stara lépa puca zabavljala svojim dragim, Baranyai Albertom, 19 lét starim dečkom v jednoj krčmi. Baranyai se fletno napil i rekel je puci da naj mu da pēneze, kaj je pri sebi držala. Puca je nē štela k tomu privoljiti, zbok česa je dečko najpredi ju spljuskal, a zatim vun hitil iz krčme. Puca se na to od velikoga srama tak razzalostila, da je skočila v krčmarovu duboku pivnicu. Puca je tak nesrečno skočila, da si je svu glavu stukla i v nogi su njoj kosti spokale. Stežkim ranami su ju odpeljali v špital.

— **Živa kača v čovečjim žaludcu.** Henkel Jožefa 16 let star sin Jožef iz Függyivásárhely je na polju prespal jednu noć pod jednim drevom. Po polnoči se dečko prebudil, i taki je čutil, da su mu vu vustah nekaj giblje. Da se prebudil, štel si je vusta zapreći, ali da je zube skup stisnul, stoprim onda je spazil, da jednoj kači repa tišči. Od toga smrada se dečko tak prestrašil, da je štel zakričati, odprl je vusta, ali v onim hipu se potegnula kača čez gut v želudec. Dečko je ves prestrašen dimo bežal. Roditelji su se naravski jako prestrašili i skričali skup odmah dvojja sela, spitavali od staroga mladoga, kak bi to gnjusobu vun spravili. — Ali pravo vračvo je niti jedan ne znal povedati proti tomu, nego javkajuč su obkolili plačućega dečeca. Za čas se počela kača v žaludcu gibati, i dečko je strašne muke pretrpel. — Onda je jedan rekel, da naj daju dečku mleku piti. Kak je dečko spil mleko, odmah su mu prestale boli, ali samo za kratko vreme. — Zato, da se god počela kača vu njem gibati svigdar je pil mleko, od česa mu je odlehnulo. — Dečko je ne znal povedati, kak velika kača se mu spravila v želudec. — Nego to veliju, da mora biti menjša beluška. Dečko je v strašno velikoj pogibelji, kajti kaču ne budu mogli ž jega drugač spraviti vun, kak s operacijom, i to je pitanje, jeli bu se dalo. — Kača v dečkovim žaludcu nemre živeti dugo, kajti od velike vrućine i želućeve kiseline mora poginuti. — Nego do toga, dok kača pogine, more v črevaj strasno velike rane uzrokovati, od česa bude moral i siromaški dečko preminuti. — Z toga slučaja si naj zemeju peldu i naši pastiri, da se naj čuvaju v takvom mestu zaspati, de se takov smrad zdržava.

— **Lēpi sudec.** V Pešti su ove dneve vlovili jednoga visokoga stališa čoveka, Latkoczy Imbru, podpredsednika najvišešega suda, za kojega se zazvedilo, da je za elikev peneze pateke spravljaj takovim ljudem, koji su nē za to. Vu velikim prijateljstvu je bil s ministerijumom, zato mu je lahko išlo. — Po nedopušćenim putu si je na jezere spravil, dok su ga ne v čapili. Ve je bez svega ostal.

Nekaj za kratak čas.

Nemre si premisliti.

Samo si premislite, gospon Hakel, kaj se pripetilo s memom dēnes jutro; kak sam se prebudil, tak sam bil bedast, da mi niti jedna spametna misel ne došla na pamet.

Pa kaj se to nigdar ne zvami pripetilo? Nigdar! — odgovori ov.

No, to mi itak ovide v glavu! Vam najvećkrat bedastoće dojdou na pamet, pak itak velite, da se to s vami nigdar ne pripetilo.

mmázsa	1 m.-cent.	kor.	fill.
Buza	Pšenica	22 00	—
Rozs	Hrż	15 50	—
Arpa	Ječmen	14 00	—
Zab	Zob	15 00	—
Kukoricza új	Kuruza nova	13 50	—
Fehér bab új	Grah beli	16 40	—
Sárga bab	zuti	14 00	—
Vegyes bab	zímésan	13,20	—
Kendermag	Konopljeno seme	18 00	—
Lenmag	Len	20 00	—
Tökmag	Koščice	21 00	—
Bükköny	Grahorka	15 00	—

Vadászok figyelmébe.

fegyverek, revolverek

30-50 százalékkal

olcsóbban kaphatók nálam, mintha másutt részletfizetésre vásárolna.

Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzékemet

Halászati, vadászati, torna, vívó és egyéb felszerelésekből állandóan dús raktár.

Földes L.

fegyver és sportcikkek üzlete.

Budapest, II. Rákóczy-ut 6.

Naponta 100 csomagot küldök vidékre.

20 koronán aluli rendelések, csakis a pénz előzetes beküldése mellett eszközölhetők.

607 41-52

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vesszőeladási hirdetés.

A nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszterium 6090/1896. számú szokványrendelete szerint válogatott első osztályú sima és gyökeres

Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra nemestett, fenti rendelkezés mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege fajú

gyökeres fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége,

Capolca, (a Balaton mellett.)

859 2-26

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótlék

egy régióknak bizonyult háziaszer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvényél, oszlanél és meghűléseknel**, bedorzósüléskeppen használva.

Figyelemtetés. Silány hamisítványok miatt bevasárlaskor óvatossággal legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K. — 80. K. 1.40 és K. 2. — és ügyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél. — Budapest. Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany oroszlanhoz”. Prágában, Elisabethstrasse 5. n. — Mindenmennyiségű szétküldés.

A mosás akár a tánc,
Fáradtságba nem kerül,
Schoicht szappant ha használ,
Még szived is örül.

Schoicht szarvasszappana
csodálatos, hathatós tisztítóerejét saját szerű előállításának és a legjobb nyersanyagok leggondosabb kiválasztásának köszöni.

Schoicht szarvasszappana
kíméli a kezeket és a fehéremutit! Megtakarít fáradtságot és vesződséget kíméli emnélfogva az egészséget! Megtakarít pénzt, időt és munkát! Tisztasága 30.000 koronával szavatoltatik.

Szőlő-oltvány

és vesszőrői NAGY KÉPES ÁRJEJZÉKEMET ingyen és bérmentve köldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert csak hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőkből, a világhírű Delaware-ből 1 1/2 millió készlet.

Olcsó ér pontos kiszolgálás.

Cím:
Szücs Sándor Fia, szőlőtelepe
BIHARDIÓSZÉC. 846 7-26

A szépség egyik főkélléke a szép arcból.
Minden hölgynek módjában áll ezt megszerezni a

FÖLDES-féle Margit-Créme

csodás hatású arckenőcs használata által.

A Margit-crème egy rendkívül finom, kellemes szagú, gyorsan felszívódó, kedves illatú vegyszer, mely már az első kísérlet alatt mintegy behizelgi magát; a bőrnek rögtön kellemes puha bársonyszerű tapintatot ad, 10-20 nap alatt teljesen átalakítja a bőrt. Nyomatlanul eltüntet szepit, májfoltot és mindennemű bőrtisztatlanságot.

Előnyös tulajdonsága ezen krémnek, hogy a bőrt nem teszi zsíros tapintatúvá fényessé, mint más kenőcs, sőt ellenkezőleg, annak fényét, mint a puder olvaszi, minél fogva nappal is alkalmazható. A bőrt táplálja, mitől az gyermeked üdeséget, teltséget, bársonyszerű puhaságot és kellemes tapintatot nyer.

Leglényegesebb előnye, hogy **higanyt, ólomot nem tartalmaz** és így teljesen ártalmatlan.

Ára egy tégelynek 2 K., kis tégelynek 1 K. Margit-szappan 70 fill., Margit-puder K. 1-20. Margit foggép 1 K., Arcviz 1 K.

Készíti:
Földes Kelemen
gyógyszerész Aradon.

6 koronás rendelések bérmentve küldetnek.

Kapható: CSAKTORNÁN PETHŐ JENŐ gyógytárában

FELHIVÁS!

A CSAKTORNAYI GÖZMALOM és VILAMTELEP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

azon részvényaláírói, akik jegyzett részvényeik névértékének befizetésével még hátralékban vannak felhívatnak ezennel, hogy kötelezettségüknek a vállalat alapszabályainak 10. §-a értelmében és az 1875. XXXVII. tc. 171. §-a következményeinek terhe alatt legkésőbbben 1909. január hó 1-ig eleget tegyenek.

Csáktornya, 1908. október hó 25-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

STOCK - COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpártat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,
BARCOLA.

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt. 856 2-52

Kapható minden jobb üzletben.

3466/tk 908.

I. Árverési hirdetés.

A csáktornyai kir. bíróság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik csáktornyai ügyvéd által képviselt Ganzer István felsőmihályfalvi lakos végrehajtónak kiskoru Szollár Alajos Felsőmihályfalvú végrehajtást szenvedett elleni 43 kor. 40 fillér tőke, és jár iránti végrehajtási ügyében az árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 144. 146 §§-ai az árverést elrendeli, minek folytán végrehajtónak 43 kor. 40 fill. tőke, ennek 1908 január 16-tól járó 5 % kamatai 8 kor. 40 fill. per, 21 kor. árverés kérelmi és a még felmerülő költségekből álló követelése kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírószék területéhez tartozó s a felsőmihályfalvi 20 sz. ljkvben (45. 49.) hrsz. ház, szántó és szőlőből álló ingatlanok kiskoru Szollár Alajost illető 1/4 része 522 kor. 50 fillér becsáron.

1908. november hó 9 én délelőtől 10 órakor

Felsőmihályfalva községházában Zakál Henrik csáktornyai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános bírói árverésen eladtni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképes papírban kiküldött kezéhez letenni és pedig. 52 kor. 25 fillér.

Iparos s kereskedő előfizetőknek czéget
a rovatban díjmentesen közöljük.

IPAROS és KERESKEDŐ előfizetőknek névjegyzéke.

Iparos s kereskedő előfizetőknek czéget
a rovatban díjmentesen közöljük.

Bádogos:
Hübsch Manó, (facszenraktár) Csáktornya
Dorner Sándor „ „

Bőrkereskedő:
Mayer Testvérek, Csáktornya

Borbély és fodrász:
Nádasdi Nándor, Csáktornya
Mik Szilárd, „

Mézeskalácsos és viaszgortaöntő:
Tihanyi Mihály Domasinecz

Butorraktár:
Schwarz Lipót, Varaždin
Butor és koporsóraktár.
Horák Odón Csáktornya

Czipész:
Masztnak József, Csáktornya

Divatáruhá:
Liszt és Brodnják, Stridó

Eredeti Singer varrógépek:
Singer Co., Árpád-utca Csáktornya

Épület és műlakatos:
Rosenberg Sándor Csáktornya

Férfi szabók:
vacsics gnác, Csáktornya
Bedics Ferencz, szabó Csáktornya

Férfi és női divatárak:
Zrinyi Viktor, Csáktornya

Fűszerkereskedések:
Schwarz Mór kereskedő Drávavásárhely
Todor R. utóda, Csáktornya
Gráner Testvérek, „
Mráz testvérek, „
Ifj. Premecz Miklós, „
Sostaries Pál, Perlak
Szeiverth Testvérek Szombathely
Vesselényi-utca

Kávéházak:
Hajas József, Csáktornya
Horváth Géza, „
Gerstmann Lipót, „

Kékfestő:
Scheiber Mór, Csáktornya

Kőfaragó és sirkó készítő:
Tersztenyák Bódog, Csáktornya

Likörgyár:
Hochsinger M. és fiai Csáktornya
készíti a híres „Glória“ sósorszeszet
12 üveg bérmentve 5 korona

Mészáros:
Nuzsy Mátvás, Csáktornya

Órás és ékszerész:
Pollák Bernát, Varaždin

Pezsgőgyár:
Muraközi pezsgőgyár, Csáktornya

Pék:
Stolczer József, Csáktornya

Szállító és deszkakeresk.
Löbl Mór és fia, Csáktornya

Tejet és tejtermékeket
Csáktornyára házhoz szállít
Bányavári gazdaság.

Üveg és porcellánkeresk:
Tódor. R. utóda, Csáktornya

Url- és női divat, játék és diszmiárak:
elemen Béla, Csáktornya

Vaskereskedés:

Vászonkereskedő:
Szivonesik Antal, Csáktornya

Vendéglők:
Deutsch Adolf, nagyvend. Drávavásárhely
ovács Mihály korcsmáros Drávavásárhely
Hajas József, Csáktornya
Fecsornik Ottó, „
Hencsey Gábor, „
Antonovics József, „
ecsey Albert, „
Borváth Mihály (Fehér galamb) „
Horváth Géza, „
Helemen Imre, „
Mráz Jenőné „
Pruszátz Alajos, „
Deutsch Zsigmond, „
Schlesinger Mór „
Mihálics Ferencz „
vendéglő a vasúthoz „
Singer Salamon, Szoboticza
Salchbrenner Ferencz, Stridó
őjtőry János Nagyfalu

Szabadalmazott „Kristály“ borsürő gyár:
Herczog Sándor vasuti vendéglős Csáktornya

Nyári mulatóhely:
Ifj. nortzer Ároly ve ndéglője Szentilona

Zongora készítő, hangoló és raktáros:
Wogrincics Ferencz, Nagykanizsa
Erzsébet királyné-tér 10

Könyv-papír- és zeneműkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet: Strausz Sándor Csáktornya.

A november hónapban megjelenő

Medjimurski Kalendar

részére hirdetéseket felvesz

Strausz Sándor

könyvkereskedése

Csáktornya.

Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Csáktornya.

A Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság gyűjtő-és előleg-üzletágának XIII. (tizenharmadik) csoportját az eddigi 4 éves csoportoktól eltérően, **3 évi (156 heti) befizetési alapon 1908. évi november 11-én**

a következő feltételek mellett alakítja meg:

1. **Egy-egy részlet** fejében **hetenkint 1 korona** fizetendő és egy befizetési könyvecske tetszés szerinti részletről szólhat.
2. **A befizetés 156 hétre terjed.**
3. A takarékpénztár egy-egy **156 koronával teljesen befizetett részlet után, a 156 hét elteltével** a bevételek **166 koronát fizet vissza.**
4. **A kamatok** részletenként **10 koronát tesznek ki** és a 10% kamatadót is az intézet fizeti.
5. **Minden részlet után az egész összeg, vagyis 166 korona erejéig** — az intézet által elfogadott kezések mellett — **vehető fel előleg.**
6. Az előlegek után **száz-száz koronánként, az eddigi 14 fillér kamat helyett hetenkint csak 13 fillér** lesz kamat fejében fizetendő, **mely kamat a csoport tartama alatt fel nem emeltetik.**
7. A kölcsönvevőnek **jogában áll a csoport tartama alatt előlegét bármikor visszafizetni**, mikor is a további kamatfizetés kötelezettsége megszűnik.
8. Nyomatványokért és a könyvecske fejében **díjat nem számítunk.**
9. A gyűjtő- és előleg-üzletágban résztvevők, **egymás irányában egyetemleges kötelezettségben nem állanak** és az intézet a részletenkinti **kamatuzást teljes összegben garantálja.**
10. **Vidéki befizetők kényelmére** és postaköltségeik megtakarítása céljából, **a befizetések a m. kir. postatakarékpénztár útján is eszközölhetők**, a befizetési lapokat az intézet **díjmentesen** bocsátja a felek rendelkezésére.

Ezen csoport úgy a befizetőknek, valamint a kölcsönvevőknek **rendkívül előnyös, miért is abban minél nagyobb és számosabb részvételt ajánlunk.**

Tisztelettel kérjük, amennyiben ezen csoportban résztvenni szándékozik, ezt szóban, vagy írásban nálunk mielőbb bejelenteni.

Csáktornya, 1908. október 8-án.

Teljes tisztelettel

Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Igazgatósága.